

Dosar nr. #####/120/2023

ROMANIA

TRIBUNALUL ##### – SECȚIA I CIVILĂ

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 27.02.2025

Instanța constituită din:

Președinte: #####

Asistent judiciar: #####

Asistent judiciar: #####

Grefier: #####

Pe rol fiind judecarea cauzei civile având ca obiect „calcul drepturi salariale”, formulată de reclamantul Sindicatul „#####”, cu sediul în #####, în numele și pentru membrul de sindicat #####, domiciliată în #####, str. #####, nr. #####, apt. ##### județul ##### și cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul Sindicatului „#####”, din #####, în contradictoriu cu pârâta ##### cu sediul în #####, str. ##### cel #####, nr. #####.

Acțiune scutită de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.

Procedura de citare, legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței obiectul pricinii, stadiul în care se află pricina, modul de îndeplinire a procedurii de citare, ca fiind legal îndeplinită și alte măsuri dispuse de instanță.

Se învederează instanței că prezenta cauză a fost suspendată la data de 26.09.2024 și repusă pe rol la data de 14.11.2024, potrivit vizei președintelui de complet.

După referatul cauzei, președintele completului de judecată a verificat personal modul de îndeplinire a procedurii de citare și a constatat că la acest termen procedura de citare a părților este legal îndeplinită, după care:

Tribunalul dispune repunerea pe rol a cauzei și rămâne în deliberare asupra suspendării cauzei și asupra sesizării Înaltei ##### de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept.

TRIBUNALUL:

Asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului ##### sub nr. #####.06.2023, reclamantul Sindicatul „#####”. în numele și pentru membrul de sindicat Crăciunioiu #####, în contradictoriu cu pârâta ##### a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună următoarele: obligarea pârâtei să recalculeze indemnizația pentru concediul de odihnă acordat în perioada 01.10.2021-30.04.2023, cu luarea în calcul a indemnizației de hrană și a sporului pentru condiții de muncă, și să plătească reclamantului/ei diferențele dintre sumele de bani reprezentând indemnizația de concediu încasată și cea cuvenită după recalculare prin includerea în calculul indemnizației de concediu a indemnizației de hrană, a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și a indemnizației de hrană, sume actualizate cu indicii de inflație și dobândă legala penalizatoare, de la data scadenței drepturilor salariale și până la data plății integrale a sumelor datorate.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că în perioada menționată membrul de sindicat a fost/sunt salariat al încadrat/a cu Contract Individual de Muncă pe perioada nedeterminată.

Se arată că a fost transferată de la ##### în baza Acordului de transfer înregistrat la Cedent sub nr. 11888/A/01.10.2021 și la Cesionar sub nr. 01/01.10.2021. La momentul transferului s-au respectat prevederile Legii nr. 67/2006 (cu respectarea drepturilor avute la momentul transferului privind funcția, salariul, indemnizația de hrană și sporul pentru condiții de muncă, conform legii). Potrivit art. 150 alin. 1 din Legea nr. 53/2003 din Codul Muncii, „pentru perioada concediului de odihnă, salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent cuvenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă”.

Sporul cu caracter permanent de care a beneficiat a fost indemnizația de hrană și sporul de condiții de muncă, acordat în conformitate cu prevederile legale.

Indemnizația de hrană și sporul de condiții de muncă trebuiau incluse în media zilnică pe baza căreia se calculează indemnizația de concediu, iar indemnizația de concediu trebuia calculată în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază și a indemnizației de hrană, corespunzător fiecărei luni calendaristice în care s-a efectuat concediul de odihnă.

Prin Decizia ÎCCJ nr. 23 din 15.11.2021, s-a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că: „în interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici (...) la stabilirea drepturilor bănești (...), pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

La acordarea indemnizației de concediu de odihnă acordat începând cu 01.10.2021 și până la 30.04.2023, pârâta nu a luat în calcul sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și indemnizația de hrană de care a beneficiat, motiv pentru care se adresează instanței de judecată cu aceasta cerere.

Normele juridice naționale referitoare la cuantumul indemnizației de concediu de odihnă trebuie analizate ținând cont și de jurisprudența CJUE în materia securității și sănătății angajaților și a organizării timpului de lucru. Jurisprudența instanței europene este în sensul că pe durata concediului anual de odihnă, angajatul trebuie să beneficieze de remunerația obișnuită, lucrătorul care efectuează concediul de odihnă neputând fi tratat din punct de vedere financiar altfel decât dacă ar lucra, regulile aplicându-se atât în sectorul public cât și în sectorul privat. Astfel, dispozițiile art. 3 din Directiva 2003/88/CE stabilește în mod clar domeniul de aplicare a actului, menționându-se expres că se aplică tuturor sectoarelor de activitate, private sau publice. Instanța europeană a indicat că atunci când remunerația primită de lucrător este compusă din mai multe elemente, stabilirea remunerației obișnuite și, prin urmare, a sumei la care lucrătorul respective are dreptul pe durata concediului anual, care trebuie să-i ofere condiții economice comparabile cu cele privind perioada în care exercită activitate.

În interpretarea acestor dispoziții, CJUE a statuat într-o bogată jurisprudență (Hotărârea din 26 iunie 2001, C-173/99, #####, paragraful 47; Hotărârea din 20 iunie 2009, cauzele conexate C-350/6 și C-520/06, ##### - Holff și alții, paragrafele 22-25 și 60; Hotărârea din 22 noiembrie 2011, C-214/10, KHS AG, paragraful 31; Hotărârea din 12 iunie 2014, C-18/13, Bollacke, paragrafele 20-21; Hotărârea din 16 martie 2006, cauzele conexate C-31/04 și C-257/04, #####-Steel și alții, paragrafele 20-25; Hotărârea din 13 decembrie 2018, C-385/17, #####, paragrafele 33-34), statuând ca:

a) Dreptul la concediul de odihnă anual plătit este consacrat în mod expres la art. 31 alin. 2 din ##### drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, căreia art. 6 alin. 1 din TFUE îi recunoaște aceeași valoare cu cea a tratatelor și trebuie considerat un principiu al dreptului social comunitar de o importanță deosebită;

b) Expresia „concediul anual plătit” ce figurează la art. 7 alin. 1 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului ##### și a Consiliului din 4.11.2003, are drept semnificație faptul că, pe durata „concediului anual”, în sensul acestei directive, remunerația trebuie menținută și că lucrătorul trebuie să primească remunerația obișnuită pentru aceasta perioadă de repaus, obiectivul cerinței de a plăti acest concediu fiind acela de a pune lucrătorul, în timpul concediului menționat, într-o situație salarială comparabilă cu perioadele de muncă;

c) ##### structura remunerației obișnuite a unui lucrător intră în sfera de reglementare a dreptului intern al statului membru, acesta nu poate avea un impact asupra lucrătorului (...) de a beneficia, în perioada de repaus, de condiții economice comparabile cu cele din perioada în care și-a exercitat activitatea, astfel că orice inconvenient legat în mod intrinsec de executarea sarcinilor care revin lucrătorului potrivit contractului său de muncă, și care este compensat printr-o sumă de bani ce intră în calculul remunerației globale a lucrătorului, (...) trebuie să facă parte în mod obligatoriu din suma la care lucrătorul are dreptul pe perioada concediului anual. Astfel, obiectivul cerinței de a plăti acest concediu este acela de a pune lucrătorul, în timpul concediului de odihnă, într-o situație comparabilă cu perioadele de muncă (a se vedea Hotărârea din 15 (Septembrie 2011, pronunțată în Cauza C-155/10, ##### și alții; Hotărârea din 16 martie 2006, ##### Steele și alții, C 131/04 și C 257/04, precum și Hotărârea ##### Hoff și alții, pct. 58).

Cât timp reclamantul/a a beneficiat de indemnizație de hrană și spor de condiții de muncă acordate lunar, nu se poate nega caracterul remunerativ al acestor drepturi și nici dreptul salariatului de a beneficia pe perioada concediului de odihnă, de o remunerație care nu poate fi mai mică decât salariul de bază și sporurile cu caracter permanent, primite lunar de la angajator.

Cu privire la actualizarea sumelor cuvenite reclamantului/ei cu rata inflației și plata dobânzii legale penalizatoare, se arată că repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la termen a obligației de plată a diferențelor salariale cuvenite se face în conformitate cu prevederile art. 1535 alin. 3 Cod civil, conform căruia creditorul este îndreptățit atât la dobânzi moratorii în limita dobânzilor legale cât și la daune

interese.

Actualizarea cu rata inflației a sumelor cuvenite reprezintă daune interese, menite să asigure acoperirea deprecierei monedei în care trebuia executată la termen obligația de plată, depreciere ce are loc între termenul scadentei și momentul plății efective, păstrând astfel puterea de cumpărare echivalentă celei de la scadența obligației.

În conformitate cu prevederile art. 1535 alin. 1 Cod Civil, dobânda legală se acordă creditorului, în cazul în care obligația de plată a unei sume de bani nu se îndeplinește la scadență, fără a trebui să se dovedească vreun prejudiciu, iar debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudicial suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

În drept, art. 150 din Legea nr. ##### # Codul Muncii, art. 1535 alin. 1 și alin 3 Cod civil, art. 3 din Directiva 2003/88/CE .

S-au anexat următoarele înscrisuri, cartea de identitate a membrului de sindicat, împuternicirea de reprezentare în instanță acordată de reclamant/a Sindicatului #####, certificat de grefă eliberat de Judecătoria Târgoviște care certifică calitatea de reprezentant legal a domnului Dragodănescu ##### - președinte, împuternicire de reprezentare în instanță acordată de sindicatul ##### domnului Dragodănescu #####-președinte, Adeverința eliberată de Sindicatul ##### privind calitatea de membru de sindicat, Adresa nr. 3696 /12.12.2019 eliberată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în care se precizează faptul că indemnizația de hrană se include în media zilnică pe baza căreia se calculează concediul de odihnă, precum și sporurile cu caracter permanent.

S-a solicitat judecarea cauzei în lipsa în conformitate cu dispozițiile art. 223 Cod procedura civilă.

Pârâta nu a formulat întâmpinare.

Referitor la sesizarea Înaltei ##### de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, tribunalul constată:

Potrivit art.2 alin.1 din OUG 62/2024 „#### în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta ##### de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Art.1 din același act normativ determină sfera litigiilor în care devin incidente prevederile OUG nr.62/2024, și anume: „1)Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.”

Obiectul prezentei acțiuni este reprezentat de solicitarea de obligare a pârâtei să recalculeze indemnizația pentru concediul de odihnă acordat în perioada 01.10.2021-30.04.2023, cu luarea în calcul a indemnizației de hrană și a sporului pentru condiții de muncă, și să plătească reclamantului/ei diferențele dintre sumele de bani reprezentând indemnizația de concediu încasată și cea cuvenită după recalcularea prin includerea în calculul indemnizației de concediu a indemnizației de hrană, a sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și a indemnizației de hrană, sume actualizate cu indicele de inflație și dobândă legală penalizatoare, de la data scadenței drepturilor salariale și până la data plății integrale a sumelor datorate. Pretenția dedusă judecării privește stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, reclamantul având funcția de salariat al

în calitate de asistent medical (fila 24 verso dosar).

Din verificările efectuate de instanță, asupra chestiunii de drept de care depinde soluționarea cauzei, instanța supremă nu s-a pronunțat pe calea unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile în dezlegarea unei chestiuni de drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 „#### în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta ##### de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei ##### de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță de urgență, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Din coroborarea celor două prevederi, rezultă că admisibilitatea sesizării întemeiate pe OUG nr. 62/2024 trebuie analizată inclusiv prin raportare la normele generale în materie, cuprinse în art. 519 și art. 520 CPC. Concluzia care se desprinde din coroborarea acestor dispoziții legale este aceea că sesizarea Înaltei ##### de Casație și Justiție poate fi dispusă atât de un complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță cât și de un complet de judecată investit cu soluționarea cauzei în calea de atac, iar existența elementului de noutate al problemei de drept nu mai reprezintă o condiție de admisibilitate.

Referitor la condiția ca sesizarea să privească o chestiune de drept, față de obiectul cererii de sesizare a ÎCCJ, ținând cont că, în concret, se solicită ca instanța supremă să lămurească interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. 1 lit. d din Cap. II al Anexei II la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, pct. IV lit. A alin. 2 din Anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, respectiv art. 150 din Legea nr. ##### # Codul muncii, cu privire la împrejurarea dacă la stabilirea drepturilor bănești cuvenite asistenței medicali pentru perioada concediului de odihnă trebuie avut în vedere sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, în condițiile în care, deși nereglementat legal pentru categoria asistenților medicali, acest spor a fost recunoscut de către angajator, cu caracter permanent, prin contractul individual de muncă și efectiv acordat în perioada de activitate, tribunalul apreciază că aparent și această condiție este îndeplinită.

Totodată, chestiunea de drept supusă dezbaterii este, în opinia instanței, una calificată, reală, veritabilă, ce prezintă un grad de dificultate suficient de ridicat, necesitând cu pregnanță a fi lămurită prin intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept antemenționate și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

De dezlegarea acestei probleme de drept depinde soluționarea cauzei, având în vedere că în cauză diferendul constă în aceea de a se statorna dacă la stabilirea drepturilor bănești cuvenite asistenților medicali pentru perioada concediului de odihnă trebuie avut în vedere sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, în condițiile în care, deși nereglementat legal pentru categoria asistenților medicali, acest spor a fost recunoscut de către angajator, cu caracter permanent, prin contractul individual de muncă și efectiv acordat în perioada de activitate.

De asemenea, tribunalul constată că, asupra chestiunii de drept (propriu-zise), de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta ##### de Casație și Justiție nu a statuat, aceasta nu face obiectul unei sesizări în acest sens și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

Punctul de vedere al completului de judecată:

În conformitate cu dispozițiile art. 6 lit. a din Legea-cadru nr. 138/2017, - Principii - Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege.

Din cuprinsul acestor dispoziții legale, Curtea reține că legiuitorul a prevăzut, în esență, necesitatea reglementării prin lege a drepturilor salariale acordate personalului plătit din fonduri publice, cum este și cazul asistenților medicali.

Or, în condițiile în care asistenții medicali nu beneficiază, de principiu, de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare, acesta nu ar putea beneficia de sporul respectiv nici chiar în condițiile în care acest spor a fost recunoscut de către angajator, cu caracter permanent, prin contractul individual de muncă și efectiv acordat în perioada de activitate, această recunoaștere/acordare fiind făcută, în fapt, printr-o adăugare la lege, așa încât concluzia ce se desprinde ar fi în sensul că la stabilirea drepturilor bănești cuvenite asistenților medicali pentru perioada concediului de odihnă nu ar trebui avut în vedere sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de care, (în ciuda faptului că acest spor nu este reglementat legal pentru categoria asistenților medicali), aceștia au beneficiat, în realitate, în perioada de activitate.

în vedere toate considerentele expuse în precedent, în temeiul dispozițiilor art.2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Curtea va dispune sesizarea Înaltei ##### de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„#####, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. 1 lit. d din Cap. II al Anexei II la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, pct. IV lit. A alin. 2 din Anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, respectiv art. 150 din Legea nr. ##### # Codul muncii, la stabilirea

drepturilor bănești cuvenite asistenților medicali pentru perioada concediului de odihnă trebuie avut în vedere sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, în condițiile în care, deși nereglementat legal pentru categoria asistenților medicali, acest spor a fost recunoscut de către angajator, cu caracter permanent, prin contractul individual de muncă și efectiv acordat în perioada de activitate?”.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr.62/2024, Curtea va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta ##### de Casație și Justiție.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta ##### de Casație și Justiție, prezenta încheiere de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, și tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese în aceeași materie.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Sesizează Înalta ##### de Casație și Justiție pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: #####, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. 1 lit. d din Cap. II al Anexei II la Legea – cadru nr. 153/2017, art. 23 din Legea – cadru nr. 153/2017, pct. IV lit. A alin. 2 din Anexa nr. 9 la Regulamentul – cadru aprobat prin HG nr. 153/2018, respectiv art. 150 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite asistenților medicali pentru perioada concediului de odihnă trebuie avut în vedere sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, în condițiile în care, deși nereglementat legal pentru categoria asistenților medicali, acest spor a fost recunoscut de către angajator, cu caracter permanent, prin contractul individual de muncă și efectiv acordat în perioada de activitate.

Prezenta încheiere se va comunica către ÎCCJ, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I civilă a Tribunalului ##### și se va comunica pe e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

În baza art. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, suspendă soluționarea cauzei privind pe reclamantul Sindicatul „#####”, cu sediul în #####, #####, în numele și pentru membrul de sindicat #####, domiciliată în #####, str. #####. #####, județul ##### și cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la sediul Sindicatului „#####”, din #####, în contradictoriu cu pârâta ##### pentru Educație Timpurie 1 argoviște, cu sediul în #####, str. ##### cel #####, nr. #####, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi 27.02.2025.

PREȘEDINTE,
#####

ASISTENȚI JUDICIARI:
#####

GREFIER,
#####

Red. ##
Tehnored. ##
5 ex./05.03.2025
-Comunicat 2 ex. încheiere părților

